

I a més... 500 anys d'un pelegrinatge

Aquest any 2022 va avançant en la celebració dels 75 anys de l'Entronització de la Mare de Déu l'any 1947 amb les diverses commemoracions a les catedrals catalanes, algunes de les quals encara s'estendran fins al desembre. Palpem en totes el fet evident de la devoció a la Mare de Déu de Montserrat, que no només testimoniem diàriament en aquest seu santuari, sinó que és viva i present en cada una de les diòcesis amb seu a Catalunya.

Voldríem, però, fixar-nos en una altra efemèride important del santuari com és el 5è centenari del pas de Sant Ignasi de Loiola a Montserrat, la vetlla de la festa de l'Anunciació, el 24 de març del 1522.

Entre les activitats que han commemorat aquesta fita destaquem la d'un grup de pelegrins, vinculats a diverses activitats dels jesuïtes, que van voler refer el camí del sant, repetint-ne la vetlla i la ruta fins a Manresa, i el concert de l'Escolania, el mateix dia 25 de març, a la Seu de Manresa dins dels actes Manresa Transforma 22, programa elaborat per la ciutat per a celebrar l'arribada de Sant Ignasi. Aquest butlletí reproduïx l'homilia de la memòria del Sant, el 31 de juliol, i una petita crònica de l'exposició sobre Sant Ignasi i Montserrat a l'interior del monestir. Al novembre acollirem encara una nova edició de les Jornades de Turisme Religios, dedicada també a aquest pas per Montserrat que va marcar la vida del qui després va escriure els Exercicis Espirituals i va fundar la Companyia de Jesús. Cal dir que, de totes aquestes activitats, el Camí Ignasià, que va de Loiola a Manresa i que passa l'última nit a Montserrat, és ja una activitat consolidada, a través de la qual rebem força pelegrins durant l'any, amb una forta presència de persones d'altres països.

És bo recordar-ho perquè fent memòria de Sant Ignasi de Loiola continuem sorprenent-nos de les meravelles que Déu fa en aquest lloc de Montserrat per intercessió de Santa Maria. Quan algunes vegades em pregunten què fem els monjos aquí, responc: "No molestar!" Ho dic amb la convicció profunda que la gràcia que reben alguns llocs de ser "antenes de la salvació", com deia sant Joan Pau II, de ser indrets on es viu una intensitat espiritual més forta, on ens sentim propers a Jesucrist

i a la Mare de Déu, tot això ve de Déu i a nosaltres ens toca col·laborar-hi, facilitar-ne l'experiència i no pensar mai que hi ha algun mèrit nostre. El pelegrí de Loiola és un dels exemples més excel·lents de tot allò que pot fer Déu en un cor que es deixa convertir, quan troba a més el consell i l'ambient favorables a la fe i a la pregària.

Des dels inicis del santuari, perduts en el temps, al segle XVI i fins avui, Montserrat ha canviat molt. De ser un niu d'àguiles inaccessible ha passat a estar molt ben comunicat i a tenir una aflluència de visitants important i molt variada. Ja amb la Confraria, fundada fa quasi 800 anys i recentment revitalitzada, la devoció a la Moreneta s'estengué arreu, a Catalunya i a fora. Però ara l'extensió d'aquesta devoció és fins i tot més gran. Des del santuari ha passat -gràcies als mitjans de comunicació- a estendre arreu la seva espiritualitat i la seva pregària, en la qual santuari i monestir sempre apareixen com una sola cosa. En el cor de tot aquest canvi que la història ens ha portat, com una línia que marca la continuïtat, no voldríem que es perdés mai la possibilitat que dones i homes, com ha estat en tota la història, escoltessin a Montserrat la veu del Senyor empenyent-los a la fidelitat a l'evangeli, a desenvolupar dons i carismes personals, a fer present sempre Jesucrist i el seu Regne enmig dels homes i de les dones del món d'avui.

+ Manel Gasch i Hurios, Abat de Montserrat